

Ponižnost

Nekoč, pred davnimi časi je bilo šest kep gline. Mojster lončar naj bi na svojem vretenu iz njih oblikoval cvetlične lončke, jih v peči dobro ožgal in nato prodal, če le mogoče dobrim ljudem.

Prva kepa gline je dejala: »Ne rabim nobenega lončarja. Sama se bom izoblikovala v močen in lep cvetlični lonček, le malo počakajte.« - Še vedno čakamo, ker ji še vedno ni uspelo.

Druga kepa je rekla lončarju: »Rada bi postala res velik cvetlični lonec, da bi ga vsi občudovali.« Lončar se je potrudil, toda v tej kepi je bilo ravno toliko gline kot v drugih, zato je bil ta cvetlični lonec zaradi svoje velikosti zelo tenek in krhek. Zdrobil se je, še preden ga je pečar lahko dal v peč.

Tretja kepa gline je to videla in se je krohotala. »Jaz nikakor nočem biti večja kot sem v resnici,« je dejala. »Hočem pa biti lepa. Hočem, da me lončar okraši z umetniškimi vzorci in risbami in da me pobarva s pisanimi barvami. Nočem biti čisto navaden, preprost lonec za na vrt.« In res jo je mojster odelal čudovito lepo, prav kakor je hotela. Zdaj pa se dolgočasi na polici v prodajalni. Nihče je ne mara, saj ni videti kot cvetlični lonček, do prave umetnine ji pa tudi še precej manjka.

Ko je mojster izoblikoval lonček iz četrte kepe, se je ta ustrašila in ni hotela v peč. »Tako strašno vroče je tam,« je vpila, »gotovo se bom raztalila ali počila ali razpadla ali kaj takega! Samo v peč ne!« In mojster jo je pustil v temnem kotu delavnice, da ni nikoli videla sončnega dneva, kaj šele vrta z rožami.

Peta kepa se ni bala lončarjeve peči, mirno se je pustila položiti vanjo. Toda bila je zelo neprevidna, saj ni bila dovolj pregnetena in prečiščena. Ko se je temperatura v peči dvignila, so se zrna apnenca v njej razpočila in razgnala glino, da se je lonček razletel na kose. Lončar jih je vrgel v smeti.

Kako je bilo pa s šesto kepo gline? Zaupala je lončarju in sprejela, da se je z njo zgodilo vse, kar je imel lončar v mislih - saj je vedel, kaj je dobro zanjo. In tako je iz nje nastal resnično pravi cvetlični lonček, ki je dolgo in srečno živel, saj je delal prav tisto, za kar je bil namenjen: veselil se je rož, ki so rasle v njem.

Povezava s Svetim pismom za poglobljeno razmišljanje o zgodbi z božjo besedo!

Iz 29,16; 45,9; 64,8;

Jer 18,1-6;

Rim 9,20-21;

2 Kor 4,7;

2 Tim 2,20-21

Vir:

Posredoval: Igor